

6.1. HODNOCENÍ ŽÁKŮ

Hodnocení žáků vychází ze zákona č.561/2004 Sb., školského zákona a z vyhlášky č.48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky.

Hodnocení žáků je nedílnou součástí vyučovacího procesu. Cílem a základem každého hodnocení je poskytnout žákovi zpětnou vazbu, prostřednictvím které získává žák informace o tom, jak umí využívat to, se naučil, v čem by se měl zlepšit a v čem ještě chybuje. Hodnocení musí žákovi ukázat i cestu k odstranění případných nedostatků.

Každé hodnocení musí být individuální a musí plně respektovat žákovy možnosti a schopnosti. Hodnocení nesmí být primárně zaměřeno na srovnávání s ostatními žáky. Mělo by se soustředit na individuální pokrok každého žáka, mělo by mít pokud možno pozitivní charakter a mělo by být pro žáka motivující.

Důležitým faktorem při hodnocení žáků je jejich vlastní hodnocení / sebehodnocení/. Žák by si měl v rámci svých možností uvědomovat své pokroky či neúspěchy a za pomoci učitele by měl najít vhodný způsob k jejich zlepšení či odstranění.

Součástí hodnocení žáka ve škole je i hodnocení jeho chování a projevu. V hodnocení by se mělo odrazit nejen to, zda žák dodržuje pravidla uvedená ve školním řádu, ale i jeho vztah a postoj k ostatním spolužákům a dospělým.

Způsob hodnocení

Na základě zkušeností pedagogů, které se opírají o názory rodičů i žáků samotných, bude jako finální způsob hodnocení i nadále využívána klasifikace. Tu však bude doplňovat slovní hodnocení, které žáci budou dostávat třikrát ročně, vždy v 1. a 3. čtvrtletí a v 1. pololetí. Žáci tak budou mít konkrétní zpětnou vazbu o výsledcích své práce a toto hodnocení jim zároveň bude sloužit jako návod k tomu, jak případné nedostatky odstranit.

Žáci se specifickými vývojovými poruchami učení mohou být na základě návrhu vyučujícího a žádosti rodičů hodnoceni slovně nebo kombinací slovního hodnocení a klasifikace.

Základní pravidla pro slovní hodnocení

1. Hodnocení je především zaměřeno na poskytování zpětné vazby o průběhu a výsledcích vzdělávání žáka. Žák jeho prostřednictvím dostává informaci nejen o úrovni dosažených vědomostí a dovedností, ale především informace o tom, jak může dosáhnout lepších výsledků.
2. Předmětem hodnocení je osobní pokrok žáka. Učitel porovnává jeho aktuální výkon s předchozími výsledky práce.
3. Hodnocení je vždy adresné a mělo by mít motivující charakter.

Základní pravidla pro klasifikaci

1. Znamka z vyučovacího předmětu nezahrnuje hodnocení žákova chování.
2. Klasifikuje se probrané a procvičené učivo. Žáci mají dostatek času k naučení, procvičení a zažití učební látky.
3. Do klasifikace a hodnocení se promítají: vědomosti, dovednosti, postup, práce s informacemi, úroveň komunikace, tvořivost, žákův přístup.
4. Při klasifikaci používá učitel pět klasifikačních stupňů.
5. Písemné práce žáků jsou po celý školní rok zakládány vyučujícími.
6. Písemné práce jsou vyučujícími včas oznámeny, aby žáci měli dostatek času se na ně připravit.

Podrobná pravidla pro klasifikaci žáků (viz.Příloha č.1).

Sebehodnocení žáků

1. Učitel vede žáky k vlastnímu sebehodnocení po celý školní rok (při všech činnostech).
2. Vždy v 1. a 3. čtvrtletí a v 1. pololetí v souvislosti s předáním slovního hodnocení za uplynulé období provede třídní učitel s žákem (popř. za přítomnosti zákonného zástupce) rozbor tohoto hodnocení a dá žákovi prostor pro vlastní sebehodnocení.

(Zákonní zástupci mají možnost se tohoto rozboru zúčastnit, o termínu budou informováni prostřednictvím žakovské knížky.)

6.2.AUTOEVALUACE ŠKOLY

Prvořadým úkolem školy je vzdělávání žáků. Aby postupně docházelo k jeho zefektivňování, je pro školu důležitý proces autoevaluace. Hlavním cílem autoevaluace je zhodnocení stavu procesu vzdělávání a všech souvisejících aspektů. Tyto skutečnosti potom budou sloužit jako zpětná vazba, prostřednictvím které budou vyvozovány kroky k zefektivnění procesu výuky.

Hlavní oblasti vlastního hodnocení školy

1. *Podmínky ke vzdělávání*

- materiální
- personální
- hygienické

2. *Průběh vzdělávání*

- soulad výuky s ŠvP
- efektivita výuky
- metody a formy práce
- utváření klíčových kompetencí

3. *Podpora školy žákům*

- individuální přístup
- efektivní hodnocení žáků, podpora sebehodnocení žáků
- klima školy

4. *Spolupráce školy s ostatními subjekty*

- spolupráce s rodiči
- spolupráce s ostatními školami
- spolupráce s dalšími institucemi

5. *Výsledky vzdělávání*

- úroveň vědomostí, dovedností a postojů
- zařazování žáků do středního vzdělávání

6. *Řízení školy*

- efektivita vzájemné spolupráce širšího vedení školy
/ředitel – zástupci ředitele - poradní sbor/
- podmínky a klima školy vztahující se k práci pedagogů
- efektivní hospodaření s finančními prostředky
- efektivní plánování
- plán DVPP

7. *Prezentace školy na veřejnosti*

- zapojení školy do soutěží, výstav a dalších akcí

Nástroje autoevaluace

- řízené rozhovory či diskuse
- sledování a rozbor školní dokumentace
- dotazníky
- rozbor žákovských prací
- hospitační a kontrolní činnost
- rozbor hospodaření
- vyhodnocování úspěchů školy

Pravidla a termíny vlastního hodnocení školy

1. Vlastní hodnocení školy bude zpracováno vždy za období jednoho školního roku.
2. Struktura vlastního hodnocení školy vychází z hlavních oblastí tohoto hodnocení.
3. Na vypracování vlastního hodnocení školy se spolupodílí:
 - ředitel školy,
 - zástupci ředitele školy,
 - poradní sbor ředitele školy,
 - ostatní pedagogičtí pracovníci dle potřeb školy.
4. Vlastní hodnocení školy za uplynulý školní rok se projedná v pedagogické radě následujícího školního roku do 31.října.

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání / klasifikaci žáků /

/příloha č.1/

Hodnocení žáků na vysvědčení

Hodnocení žáků vychází z vyhlášky č. 48/2005 ze dne 18. ledna 2005

(1) Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:

- a) - velmi dobré
- b) - uspokojivé
- c) – neuspokojivé

(2) Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou jsou v případě použití slovního hodnocení popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, hodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.

(3) Výsledky žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:

- a) – výborný
- b) – chvalitebný
- c) – dobrý
- d) – dostatečný
- e) – nedostatečný

(4) Při hodnocení podle odstavce 3 jsou výsledky vzdělávání žáka a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Klasifikace zahrnuje ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.

(5) Při hodnocení podle odstavců 1 a 3 se na prvním stupni použije pro zápis stupně hodnocení číslice, na druhém stupni se použije slovní označení stupně hodnocení podle odstavců 1 a 3.

(6) Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:

- a) prospěl(a) s vyznamenáním
- b) prospěl(a)
- c) neprospěl(a)

(7) Žák je hodnocen stupněm

- a) prospěl(a) s vyznamenáním, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2-chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré, v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace postupuje škola podle pravidel hodnocení žáků podle § 14 odst. 1 písm.e) vyhlášky.
- b) prospěl(a), není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením,
- c) neprospěl(a), je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením.

(8) Výsledky práce v zájmových útvarech organizovaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:

- a) pracoval(a) úspěšně
- b) pracoval(a)

(9) Při hodnocení žáků, kteří nejsou státními občany České republiky a plní v České republice povinnou školní docházku, se dosažená úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost podle odstavců 2 a 4, která ovlivňuje výkon žáka. Při hodnocení těchto žáků ze vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura určeného Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání se na konci tří po sobě jdoucích pololetí po zahájení školní docházky do školy v České republice vždy považuje dosažená úroveň znalostí českého jazyka za závažnou souvislost podle odstavců 2 a 4, která ovlivňuje výkon žáka.

Výstupní hodnocení

(1) Hlavním obsahem výstupního hodnocení je vyjádření o dosažené výstupní úrovni vzdělání ve struktuře vymezené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

(2) Dále výstupní hodnocení žáka obsahuje vyjádření o :

- a) možnostech žáka a jeho nadání
- b) předpoklad pro další vzdělávání nebo pro uplatnění žáka
- c) chování žáka v průběhu povinné školní docházky
- d) dalších významných skutečnostech ve vzdělávání žáka

(3) Výstupní hodnocení vydá žákovi škola na konci prvního pololetí školního roku, v němž splní povinnou školní docházku.

Komisionální přezkoušení a opravné zkoušky

Komisionální přezkoušení a opravné zkoušky se řídí zákonem č. 561/2004 Sb. a vyhláškou č. 48/2005 Sb.

Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.

Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník.

Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka, je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.

Žáci devátých ročníků a žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.

Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.

Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.